CREDINŢĂ PROASPĂTĂ

JIM CYMBALA
Pastor al Bisericii Brooklyn Tabernacle, New York
împreună cu DEAN MERRILL

CREDINŢĂ PROASPĂTĂ

CE SE ÎNTÂMPLĂ CÂND ADEVĂRATA CREDINȚĂ APRINDE POPORUL LUI DUMNEZEU

JIM CYMBALA
Pastor al Bisericii Brooklyn Tabernacle, New York
împreună cu DEAN MERRILL

Editura Casa Cărții, Oradea
2002

Titlul original **FRESH FAITH**
Copyright © 1999 by Jim Cymbala,
Zondervan Publishing House
Grand Rapids, Michigan 49530

CREDINŢĂ PROASPĂTĂ
Copyright © 2002 Fundaţia **M.B.K. Tabitha**
MBK - MY BROTHER'S KEEPER
P.O.Box 11, Main Street
Roxbury, Pennsylvania 17251
Telefon: (717) 532-7954

Dreptul de publicare al acestei ediţii aparţine
Editurii **Casa Cărţii**
C.P. 270, O.P. 1, 3700 Oradea
Tel.: 059-210056
Email: vasileg@rdslink.ro

Traducerea şi editarea: Mihaela Fodor
Tehnoredactarea: Vasile Gabrian
Coperta: Cornelia Costi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
CYMBALA, JIM
Credinţă proaspătă / Jim Cymbala, Dean Merrill; trad.: Mihaela Fodor. - Oradea: Casa Cărţii, 2002
p. 242; 20 cm.
Index.
ISBN 973-85617-2-8

I. Merrill, Dean
II. Fodor, Mihaela (trad.)
28

Tiparul executat la Imprimeria de Vest, Oradea
str. Mareşal Ion Antonescu nr. 105
Tel.: 059-413835

CUPRINS

Nota editurii *9*

Partea întâi—Ceva lipseşte
1. Bunul furat 13
2. Povestea Amaliei 29
3. Întrebarea pe care nu o pune nimeni 47

Partea a doua—Să treci dincolo de baricade
4. Eliberat de un trecut dureros 63
5. Pot să am încredere că Dumnezeu mă va călăuzi? 77
6. Preţul mare al isteţimii 97
7. Credinţa măsoară timpul diferit 109
8. Biruinţa asupra descurajării 127
9. Un har mai mare 143

Partea a treia—Să urmezi canalul divin
10. Tatăl celor credincioşi 165
11. Lucrarea mai profundă a lui Dumnezeu 179
12. Adunare prin scădere 197
13. Atmosfera credinţei 211

Epilog: 33 de comori *233*
Note *239*

Ca o fântână cu apă limpede curăţind o cultură inertă şi cinică...

CREDINŢĂ PROASPĂTĂ

Un lucru îl mişcă pe Dumnezeu: credinţa. Nu cunoştinţele de doctrină. Nu puterea voinţei. Numai încrederea în El îl provoacă pe Dumnezeu să acţioneze miraculos pentru noi. Jim Cymbala, autorul cărţii *Vânt proaspăt, foc proaspăt*, a văzut mereu şi mereu puterea credinţei manifestată în vieţile oamenilor de rând din biserica lui—şi în propria lui viaţă. El a văzut eliberaţi dependenţi de droguri şi prostituate, a văzut familii restaurate şi păcătoşi transformaţi de dragostea lui Isus Hristos. Toate acestea prin acea credinţă vie şi radicală, descrisă în această carte. Citeşte despre ea şi descoperă cum credinţa proaspătă poate schimba şi viaţa ta.

Într-o eră brăzdată de îngrijorare faţă ziua de azi
şi cinism faţă de ziua de mâine…
Într-un climat în care am obosit să mai sperăm în
minuni şi ne-am săturat de pretenţii trâmbiţate…

Pastorul bisericii Brooklyn Tabernacle, Jim Cymbala, ne aminteşte că Dumnezeu este la fel de puternic şi activ cum a fost şi până acum şi gata să răspundă credinţei oriunde o găseşte.

Ce este credinţa—credinţa reală care deschide zăgazurile cerului? Pastorul Cymbala subliniază că ea este ceva cu mult mai mult decât o acceptare mentală a unui set de credinţe. Nu o putem mânui ca pe o formulă magică, sperând că vom obţine ceea ce vrem dacă credem cu tărie un anumit timp. Nici nu putem să găsim

calea spre credinţă urmând propriul nostru set de reguli şi legi.

Ci, scrie Cymbala, adevărata credinţă apare atunci când inimile noastre se apropie mai mult de Dumnezeu însuşi şi primim promisiunile Lui adânc în lăuntrul nostru. Credinţa biblică, autentică este onestă şi dependentă peste măsură de Dumnezeu, o credinţă capabilă să ne transforme vieţile, bisericile şi naţiunea.

Pastorul Cymbala ne cheamă să ne întoarcem la credinţa prospătă—la un interes deosebit, pasionant şi incandescent pentru Dumnezeu, care va aduce înapoi ceea ce duşmanul ne-a răpit:

Dragostea noastră dintâi pentru Isus
Zelul nostru
Căsniciile noastre rănite
Copiii noştri răzvrătiţi
Bisericile noastre moarte şi divizate

Născut din inima şi sufletul bisericii Brooklyn Tabernacle, mesajul din cartea *Credinţă proaspătă* este ilustrat de povestiri adevărate ale bărbaţilor şi femeilor ale căror vieţi au fost schimbate de puterea credinţei.

Aceeaşi credinţă care poate transforma şi viaţa ta—începând de azi, dacă o alegi.

NOTA EDITURII

NE PLACE să ne amintim de eroii prezentaţi pe paginile Sfintelor Scripturi şi suntem impresionaţ de modul în care Dumnezeu i-a folosit. Unii au fost oameni simpli, alţii oameni aflaţi în diferite poziţii de autoritate. Alţii au fost bogaţi, iar alţii săraci.

Analizându-le viaţa suntem şocaţi să descoperim că în umblarea lor cu Dumnezeu, aceştia nu s-au folosit de influenţă, bani, relaţii sau alte lucruri devenite atât de „comune" şi „necesare" astăzi. Ceea ce i-a făcut însă demni de a fi pomeniţi în Sfânta Scriptură este credinţa lor fermă în Dumnezeu. Toţi aceşti eroi ai credinţei au ştiut două adevăruri fundamentale despe credinţă, adevăruri veşnice, aplicabile şi în mileniul trei. Primul este: „Cel neprihănit va trăi prin credinţă", iar al doilea: „Fără credinţă este cu neputinţă să fim plăcuţi Lui."

Adeseori, confruntându-ne cu greutăţile vieţii de zi cu zi, suntem tentaţi să credem că acel mod de viaţă biruitor nu mai este la îndemâna noastră. Sau că în vremea în care trăim credinţa operează diferit faţă de modul prezentat în Scripturi.

Cartea *Credinţă proaspătă,* a pastorului Jim Cymbala, dovedeşte contrariul. Adică, în mileniul trei, credinţa în

Dumnezeu este la fel de puternică şi de proaspătă ca cea despre care citim în Biblie. Şi în vremea noastră doar credinţa este elementul spiritual prin care putem fi plăcuţi lui Dumnezeu. Cât despre umblarea prin credinţă, ea este posibilă şi ar fi de dorit ca tot mai mulţi creştini să o dovedească, mai debragă decât să vorbească doar despre ea.

Suntem bucuroşi să recomandăm această carte despre mărturii autentice de trăire şi umblare prin credinţă, a unor oameni care au înţeles că „Isus Hristos este acelaşi ieri şi azi şi în veci."

Nădăjduim că această carte va fi un ajutor spiritual pe calea credinţei, pentru toţi acei care poate au ajuns să aibă îndoieli sau au început să se clatine datorită greutăţilor vieţii.

Citatele biblice redate în această carte sunt din traducerea Cornilescu a Sfintei Scripturi, iar pentru accentuarea anumitor idei din paragrafele citate, autorul a adăugat italice textului normal.

PARTEA ÎNTÂI

Ceva lipseşte

1

Bunul furat

LOCUIESC într-un oraş unde se fură tot timpul. Pe Flatbush Avenue, unde se află biserica noastră, furtul de maşini e un eveniment obişnuit. La fel sunt şi jafurile, pungăşiile şi spargerile de apartamente.

La predica dintr-o duminică seara am făcut greşeala de a cere celor prezenţi să ridice mâna dacă au experimentat, pe propria piele, vreuna din aceste forme de furt. Audienţa a izbucnit în râs în timp ce 98% din mâini s-au ridicat. E stupid să pui o astfel de întrebare new-yorkezilor!

Eu şi cu soţia mea, Carol, locuim în cartierul Queens, la est de aeroportul LaGuardia şi Stadionul Shea, unde joacă Mets (echipă de baseball—n.tr.). Într-o dimineaţă, acum câţiva ani, mă îndreptam spre maşina mea, parcată în faţa casei, când am observat că fusese jefuită. Cum am deschis portiera şi am intrat înăuntru, am văzut o gaură uriaşă în mijlocul volanului, acolo unde fusese perna de aer.

Dependenţii de „crack“ (cocaină purificată—n. tr.) adoră pernele de aer pentru că sunt produse uşor de vândut. În numai câteva minute ei pot păşi într-un „chop-shop”—atelier unde maşinile furate sunt vândute pe piese—şi schimbă perna de aer pe 200 de dolari.

Acesta este doar unul din modurile în care cocaina purificată a devastat New York-ul şi alte oraşe din America. Heroina a fost ceva, cocaina aspirată pe nas la fel—însă „crack" a adus şi aduce distrugere în masă.

Am gemut în interiorul meu la gândul pierderii. „Ăsta-i marele tău noroc" mi-a spus agentul de asigurări când l-am sunat. „Se întâmplă tot timpul." Împreună am completat cererile de despăgubire şi am dat comandă pentru o nouă pernă de aer. Nu am mai întrebat ce efect va avea aceasta asupra viitoarelor mele rate la maşină; pur şi simplu nu doream să ştiu.

Au trecut câteva luni înainte ca să fiu programat, într-un final, la mecanic pentru montarea noii piese. Defecţiunea era acum îndreptată.

Dar nu credeţi că în trei săptămâni am fost jefuit din nou! Acelaşi loc de parcare din faţa casei mele, acelaşi geam forţat să se deschidă. Sunt aproape sigur că a fost şi acelaşi hoţ.

De data aceasta nu m-am mai obosit să completez formularele de despăgubire. Am plătit 800 de dolari din buzunarul meu pentru înlocuirea ei, ca să nu risc o mărire incontrolabilă a ratelor.

Ba am găsit şi o cale de a glumi cu cineva pe această temă. „Ştii ce, poate că ar trebui să las nişte cafea şi dulciuri pe scaunul din faţă, pentru acest individ… împreună cu un bileţel pe care scrie: 'Hei, hai să devenim prieteni! Te aprovizionez cu alte lucruri pe care să le vinzi, ca să nu-mi mai spargi maşina la fiecare câteva luni.'"

MAI MULT DECÂT UN SIMPLU PRODUS

DIN FERICIRE, pernele de aer pot fi înlocuite. şi chiar dacă nu te încântă pierderea şi discomfortul, vei continua

să-ţi vezi de viaţă. Peste un an, poate că nici nu-ţi vei mai aminti ce s-a întâmplat.

Pe tărâm spiritual însă, în multe vieţi are loc un jaf care este cu mult mai serios. Satan pune la cale răpirea unor lucruri care sunt cu mult mai de valoare decât o pernă de aer. Aceasta este natura lui. Aşa cum a spus Isus în Ioan 10:10, „Hoţul nu vine decât *să fure*, să junghie şi să prăpădească."

Lui Satan nu-i pasă de piesele de la maşină. El nu-ţi vrea nici casa; el nu locuieşte într-o casă. Nu are nevoie de maşina ta, pentru că el are alte mijloace de transport. Nu-l interesează hainele tale; el este spirit. Nu-l preocupă investiţiile tale; ce-ar însemna banii pentru el?

Pe tărâm spiritual însă, în multe vieţi are loc un jaf care este cu mult mai serios. Satan pune la cale răpirea unor lucruri… mult mai de valoare.

Satan arată însă un mare interes faţă de sustragerea *comorilor spirituale*—acele lucruri care au valoare în ochii lui Dumnezeu şi sunt de o importanţă atemporală. Să luăm, de exemplu, scopul vieţii noastre. Satan îşi găseşte plăcerea în a prinde în laţ bărbaţi şi femei—oameni cu potenţial—de pe străzile oraşului meu şi al tău şi a-i transforma în rătăcitori prin viaţă, cu ochi goi, fără nici un ţel, trăind de pe o zi pe alta. Ei stau întinşi noaptea în paturile lor, privesc tavanul şi se întreabă, „Care-i rostul meu? Doar să produc bani? Numai să am copii? De ce?"

Oamenii se îndreaptă spre droguri şi alcool pentru că habar nu au de ce se află în această lume. Alţii se orientează spre o carieră strălucită, spre plăcere sau materia-

lism… spre ceva, orice, care să le umple golul. Însă golul nu se umple. Dumnezeu i-a creat pentru ca ei să I se închine şi să se bucure în prezenţa Lui pentru totdeauna, însă această conştienţă a fost furată din conştiinţele lor.

Observaţi progresia din Ioan 10:10. Prima mişcare a lui Satan este doar un furt de lucruri mărunte. Când acesta îi reuşeşte, el trece la uciderea propriu-zisă şi de acolo la distrugerea în masă. Fură… ucide… nimiceşte! Dar totul începe cu furtul.

CE S-A ÎNTÂMPLAT CU „DRAGOSTEA DINTÂI"?

DIAVOLUL are o strategie de jaf chiar şi printre creştini. Am asistat, de exemplu, ca păstor, la pierderea repetată şi tragică a dragostei noastre dintâi pentru Isus. În vieţile noastre a existat un timp când Îl iubeam pe Isus mai mult decât o facem azi. Apetitul pentru Cuvântul lui Dumnezeu era de nestăvilit. Dragostea pentru casa lui Dumnezeu era molipsitoare. Dorinţa de a răspândi Evanghelia era atât de puternică… Cum suntem acum? Da, încă Îl iubim pe Domnul; continuăm să venim la biserică. Dar ce s-a întâmplat cu toată acea energie şi pasiune?

Aceasta e problema pe care Isus a depistat-o la biserica din Efes, în Apocalipsa 2:2-5: „Ştiu faptele tale, osteneala ta şi răbdarea ta… Dar ce am împotriva ta este că ţi-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ţi dar aminte de unde ai căzut; pocăieşte-te şi întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine şi-ţi voi lua sfeşnicul din locul lui, dacă nu te pocăieşti."

Unde se duce „dragostea dintâi"? Zelul şi intensitatea nu se evaporează pur şi simplu. Satan fură cărbunii aprinşi ai devotamentului şi consacrării. Suntem jefuiţi.

Biblia nu are în vedere pensionarea. Dumnezeu poate să-şi păstreze oamenii aprinşi pentru El, poate să-i ţină vigilenţi, plini de zel.

„Trebuie să înţelegi", s-ar putea să spună cineva, „că atunci când L-am întâlnit pe Hristos eram un adolescent plin de energie. De atunci s-au întâmplat multe. Ştii, toţi ne pierdem vlaga cu timpul." Chiar crede cineva aşa ceva? Biblia spune că planul lui Dumnezeu cu privire la noi este să fim „schimbaţi în acelaşi chip cu al Lui, *din slavă în slavă,* prin Duhul Domnului" (2 Corinteni 3:18). Nu există limite pentru puterea pe care El vrea să o manifeste prin vieţile noastre. Biblia nu are în vedere pensionarea. Dumnezeu poate să-şi păstreze oamenii aprinşi pentru El, poate să-i ţină vigilenţi, plini de zel. Să fim cinstiţi cu noi înşine şi să recunoaştem ce se întâmplă. Nu are rost să ne înşelăm singuri. Am fost prădaţi de către domnul tuturor hoţilor.

CHEMAREA UITATĂ

CE SPUNEŢI despre acea chemare unică, acea parte integrantă din viaţa fiecărui creştin—darul de a sluji altora în Numele Domnului? Acum zece ani exista un imbold în interiorul tău; El îţi dăduse un vis despre ce dorea să faci în viaţă. Poate că dorinţa Lui era să predai copiilor. Poate că El dorea să cânţi. Poate că El dorea să fii un uriaş în rugăciune, un om care să stea în spărtură pentru cei în nevoie. Poate a existat chiar şi o atracţie spre câmpul de misiune, născută de însuşi Duhul Sfânt.

Dar apoi… te-ai descurajat. Cineva te-a dezamăgit. Lucrurile au început să meargă prost în biserica ta. Ai

încercat o dată sau de două ori, însă cineva te-a criticat. Curând, visul a dispărut şi chemarea nu a mai părut atât de reală. Toată inspiraţia pe care o vei fi simţit s-a pierdut.

Întâlnesc uneori şi pastori în această situaţie—o imagine pală a ceea ce au fost ei înainte. Nu mai au nici un strop de energie, îndeplinesc cerinţele slujbei într-un mod mecanic.

Vei fi înclinat să-ţi imaginezi că aceasta li se întâmplă, în principal, datorită multelor descurajări pe care le întâmpină lucrătorii şi a agendei lor supraîncărcată, care duce la epuizare. De fapt, acestea sunt numai două din strategiile pe care Satan le lansează împotriva păstorilor din turma lui Dumnezeu. Dar El mai are multe altele.

Cu ani în urmă am întâlnit un bărbat ce părea cu adevărat sincer în lucrarea lui neobosită de a pune pe picioare o adunare de credincioşi dintr-un oraş mare. Binecuvântarea lui Dumnezeu peste mesajele lui era evidentă. Biserica începea să crească.

Câţiva ani mai târziu s-a întâmplat să fiu la unul din serviciile lui. Ceva se schimbase. Pastorul a ajuns să creadă că era deosebit. Lumina reflectoarelor era mai mult pe el acum decât pe Isus Hristos. Mesagerul devenise, în mod tragic, mai important decât mesajul.

În discuţia de la sfârşit el m-a întrebat direct care era părerea mea cu privire la direcţia spre care se îndrepta biserica lui. L-am încurajat atât cât am putut, însă am adăugat apoi: „Aminteşte-ţi, prietene, să nu te iei niciodată prea în serios. Duhul lui Dumnezeu este cel care lucrează în vieţile oamenilor pentru a-i aduce mai aproape de Isus. Noi nu suntem chemaţi la altceva decât să le slujim. Transmite Cuvântul cu credincioşie şi apoi retrage-te în spatele scenei, pentru ca Dumnezeu să-Şi primească toată slava.”

Nu a părut prea încântat de ultimele mele remarci.

Faima lui limitată părea să i se fi urcat prea repede la cap şi curând, acea sinceritate simplă şi copilărească, ce caracteriza eforturile lui de la început pentru Dumnezeu, a fost înlocuită de o manifestare afectată şi stridentă, foarte distructivă pentru cauza lui Hristos. Predicarea eficientă şi darul spiritual al acestui om au dispărut cu repeziciune.

Unde crezi că s-au dus? Pe parcurs, ceva foarte preţios a fost furat.

Diavolul încearcă mereu să ne lipsească de binecuvântarea cu care ne binecuvintează Dumnezeu. Şi când reuşeşte, darurile spirituale par să se estompeze, iar atenţia ne este ocupată zi şi noapte de lucrurile materiale.

SPĂRGĂTORII DE CASE

GÂNDEŞTE-TE la subiectul căsătoriei. Ultimele sondaje efectuate de sociologul George Barna arată că rata divorţului în rândul celor care frecventează o biserică este aproximativ egală cu cea a populaţiei în general. Dacă aş fi ateu sau agnostic aş spune: „Ia te uită! Cum de nu poate Isus să vă ţină pe voi doi împreună? Parcă spuneai că El e atât de minunat…”

De ce se despart cuplurile creştine? Din cauză că de la bun început nu ar fi trebuit să se căsătorească? Sau pentru că provin din familii dezmembrate şi au crescut cu modele negative? Există ceva mai mult de atât. *Hoţul vine ca să fure…*